

- Počátky integrace v Evropě - Maastrichtská smlouva

Jak to začalo:

V Evropě vznikly tři mezinárodní organizace- ESUO – **Evropské sdružení uhlí a oceli**, EHS – **Evropské hospodářské společenství** a Euratom – **Evropské společenství pro atomovou energii**.

Evropské společenství uhlí a oceli:

Bylo založeno roku 1952 na základě Pařížské smlouvy, která byla podepsána roku 1951 Francií, Německem, Itálií a třemi státy Beneluxu (Belgie, Lucembursko, Nizozemsko). ESUO mělo mezi státy vytvořit společný trh pro obchod s uhlím a ocelí. Položilo základ pro budoucí Evropskou Unii.

Evropské hospodářské společenství:

Založeno šesti zakládajícími státy (Francie, Německo, Itálie a země Beneluxu), podepsáním první ze dvou smluv v Římě 25. března roku 1957.

Evropské společenství pro atomovou energii:

Bylo založeno 25. března 1957 v Římě na základě Římských smluv (vstoupily v platnost 1. ledna 1958). Zakládajícími zeměmi byly opět Francie, Německo, Itálie, Belgie, Lucembursko a Nizozemsko.

Úkolem Euratomu je přispívání ke zvýšení životní úrovně v členských státech, investice do jaderného průmyslu, spolupráce ve výzkumu a vývoji, ochrana zdraví.

Roku 1965, 8. dubna byla podepsána **slučovací smlouva**, oficiální název **Smlouva o zřízení společné Rady a společné Komise Evropských společenství**, která vstoupila v platnost 1. července 1967 a sloučila orgány do té doby existujících tří evropských společenství (EHS, ESUO a Euratom), které od té doby začaly používat společný rozpočet. Od tohoto data se pro tato společenství začal používat název **Evropská společenství**.

Maastrichtská smlouva

Neboli **Smlouva o Evropské unii**, byla podepsána v Maastrichtu, nejstarším nizozemském městě, 7. února 1992 a vstoupila v platnost 1. listopadu 1993. Změnila název Evropského společenství na „**Evropskou unii**“. Zavedla rovněž nové formy spolupráce vlád členských zemí - například v oblasti obrany a v oblasti „spravedlnosti a vnitřních věcí“, dále také formálně rozdělila politiku EU v nové organizační a právní struktuře do **tří hlavních oblastí** politické činnosti (tzv. politik EU), které byly pojmenovány „**pilíře**“.

První „pilíř“ – Evropské společenství – označuje primární a sekundární právo Evropské unie, týká se mimo jiné ekonomických, sociálních a ekologických záležitostí. (První pilíř byl sestaven už v době existence Evropských společenství).

Druhý „pilíř“ – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – se, vedle zahraničních a bezpečnostních záležitostí, týká také obranných (vojenských) záležitostí. Má za úkol koordinovat zahraniční a bezpečnostní politiky členských zemí Evropské unie. (Druhý pilíř byl založen až po podepsání Maastrichtské smlouvy).

Do **třetího „pilíře“** – , který má název ***Policejní a justiční spolupráce*** – byly umístěny zbývající záležitosti. Zaměřuje se na justiční spolupráci mezi členskými státy Evropské unie. (I tento pilíř byl zaveden, až po podepsání Maastrichtské smlouvy).

Původně byly do třetího pilíře zahrnuty i oblasti související s překračováním vnitřních hranic EU, vízové a azylové politiky a soudní spolupráce v občanskoprávních věcech. V roce 1999 byly tyto agendy Amsterdamskou smlouvou přesunuty do oblasti prvního pilíře.

Amsterodamská smlouva

Byla podepsána 2. října 1997 a v platnost vstoupila 1. května 1999, změnila a přechýlovala Smlouvu o EU (Maastrichtskou smlouvu) a Smlouvu o ES (Slučovací smlouvu).Úplná znění těchto smluv jsou k ní připojena.

Smlouva z Nice (oficiální název **Niceská smlouva**)

Je smlouva, která pozměňuje Smlouvu o Evropské unii (Maastrichtská smlouva) a Římské smlouvy. Byla podepsána 26. února 2001 mezi státy Evropské unie na zasedání Evropské rady ve francouzském městě Nice a vstoupila v platnost 1. 2. 2003.

Většina opatření zavedených Smlouvou z Nice měla připravit Evropskou unii na rozšíření o 10 nových zemí a zabezpečit její akceschopnost do budoucna.